

VESTI IZ SLOVENIJE

BRATKO KREFT ZAPRT. — Kako poročajo, prebija Tito v Ljubljani zaprl pisatelja in režiserja ljubljanskega gledališča Bratka Krefta.

TITO-SAMOSILNIK. — Kako poročajo, prebija Tito v Ljubljani zaprl pisatelja in režiserja ljubljanskega gledališča Bratka Krefta.

V BEOGRADU so izključili z univerze 1235 akademikov, ker niso hoteli sodelovati pri kom. ureditvi družbenega reda. To se je sedaj zgodilo na isti univerzi, ki je bila pred vojno v Jugoslaviji najbolj komunistična.

DR. FOGAR, bivši tržaški škof, je nedavno praznoval 25. letnico škofskega posvečenja. Tržaško škofijo je vodil do 30. oktobra 1936 in je bil zaradi svoje pravičnosti priljubljen tako med duhovniki, kakor tudi med verniki. Sedaj živi stalno v Rimu.

V ALOJZJEVIŠČU v Gorici je bil imenovan za podpravnika novomajšnik Anton Prinčič. ZA KAPLANA sta bila imenovana: v Podgorici Stanko Pretnar, v Staničah pa Osvetko Zbogor.

V TRSTU je umrl Ivan Bavdaž, mestni stražnik v p. V GABRIJAH pri Sovodnji so imeli nedavno birmo. Birmancev je bilo 90. Istočasno so blagoslovili tri zvonove, dva za Vrh, enega za Gabrije in kip Male Terezije.

V BRDIH se kmetje vedno bolj upirajo vstopu v komunistične sovhoze, ker nečejo postati državni sužnji. Nedavno je bil sestanek biv. kolonov v Neblem v zahod. Brdih. Komunistični priganjač Primožič se je zastoj trdil, da bi prepričal kmete in jih pregovoril za vstop v kom. zadrugo. Vsi razen enega so s klic: "Obljubili ste nam zemljo, izpolnite sedaj obljubo" zapustili zborovalec.

V SLATSIKU pri Ribnici je nedavno umrl ugleden in marljiv gospodar Janez Čampa p. d. Birtov oče.

KAKŠNA JE JUGOSLOVANSKA ŠOLA. — Pismo jo takole podpisuje. Učimo se 21.

Tri na dan

Annabelle Bučar iz Pennsylvanije, ki se je lansko leto odpovedala ameriškemu državljanstvu v Moskvi, da bo poročila nekega ruskega opernega pevalca, je oni dan pisala svoji sestri v Ameriko: "Pridem domov, kakor naglo bom mogla."

To bo bolj kazalo razmere za železnim zastorom, kakor jih je pa opisovala žosi v slovenskem narodnem domu na St. Clair Ave. na shodu komunistov.

Ko je šla žosi Zakrajšek na Madžarsko, kjer je ameriška delegacija progresivcev sprejela resolucijo, v kateri so zmerjali Zed: države, je imela namen, da spotoma obiše tudi Titovino. Pa je ni! Kaj pravite, zakaj ne? Ali Tito ne mara več videti takih, ki zmerjajo Ameriko?

predmetov. Ti so: slovenščina, ruščina, srbohrvatčina, angleščina, nemščina, knjigovodstvo, gospodarska tehnika, korespondenca, planiranje, statistika, zemljepis, gospodarski sistem FLRJ, pravo, trgovsko računstvo, politična matematika, politična ekonomija, stenografija, kmetija, strojepis, predvojaška vzgoja in fizikultura. Vsi drugi predmeti razen stenografije, kemije, strojepisa in zemljepisa govorijo samo o našem prehodu k socializmu in o svetovni revoluciji in so si med seboj podobni kot groš grošu. Najbolj je pa odvrtna predvojaška vzgoja. Tu so dijaki pravljaki. Enako fantje in dekleta. Dekle pravi: Prvič ko sem dobila v roke puško, sem jo morala razstaviti in naštet vse njene dele, sem se zgrozila ob misli, da imam v roki morilno orodje in se učim moriti. Malo je manjkalo, da se nisem spozabila in oficirju, ki nas to uči, kar zabrusila, da bi nas namesto predvojaške vzgoje, ki jo imamo dve uri na teden, učili raje kuhati. Ročnega dela, risanja in petja sploh nimamo. Sedaj je že december, pa še vedno nimamo nič kurjeno v šoli. Učenke in učenci sede v šoli v plaščih, z rutami in klobuki na glavi. Zmrzujejo v šolah po 10 ur na dan. V šoli med učenci sta stalno dva tabora, komunisti in reakcija. Komunistov je po par v razredih, vsi drugi so ponosni, da jih prištevajo k reakciji. Po šoli in ob prostih dnevih morajo učenci in učenke na udarniško delo.

Poizvedovalni kofček Franc Golf, Muldenweg 26, Villach, Karnten, Austria, prosi svojo nečakinjo, hčerko Antona Golf in svoji sorodnici Pepi Bon in Mara Ljorbi, da mu se javijo na gornji naslov. On je doma iz žuline, župnije St. Vid pri Stični na Dolenjskem. Alojz Grabnar bi rad zvedel za naslov svojega brata Johna Grabnarja, ki živi menda v Clevelandu. Naj mu piše na sledeči naslov: Alojz Grabnar, C. M. W. S. (20) Celle, Nebel Kaserne, Germany. Slavka Skukar bi rada zvedela za naslov svoje tete Kati Talaz. V Ameriki se nahaja že od prve svetovne vojne. Od vseh sorodnikov ji živi samo ta teta. Piše naj ji na naslov: Slavka Skukar 711 Jug. D. P. Camp Meierwich, Gluecksburg (24b) Flensburg, Germany. Mile Vukšević, doma iz Kostanjevca na Dolenjskem, ki živi nekeje v Clevelandu, je prošel, da se zglaši pri Joe Pinculič, 14110 Hale Ave., kjer bo dobil sporočilo iz stare domovine. Ako kdo rojakov ve za njegov naslov, so prošeli, da ga sporočijo Mr. Pinculiču.

Poizvedovalni kofček

Franc Golf, Muldenweg 26, Villach, Karnten, Austria, prosi svojo nečakinjo, hčerko Antona Golf in svoji sorodnici Pepi Bon in Mara Ljorbi, da mu se javijo na gornji naslov. On je doma iz žuline, župnije St. Vid pri Stični na Dolenjskem. Alojz Grabnar bi rad zvedel za naslov svojega brata Johna Grabnarja, ki živi menda v Clevelandu. Naj mu piše na sledeči naslov: Alojz Grabnar, C. M. W. S. (20) Celle, Nebel Kaserne, Germany. Slavka Skukar bi rada zvedela za naslov svoje tete Kati Talaz. V Ameriki se nahaja že od prve svetovne vojne. Od vseh sorodnikov ji živi samo ta teta. Piše naj ji na naslov: Slavka Skukar 711 Jug. D. P. Camp Meierwich, Gluecksburg (24b) Flensburg, Germany. Mile Vukšević, doma iz Kostanjevca na Dolenjskem, ki živi nekeje v Clevelandu, je prošel, da se zglaši pri Joe Pinculič, 14110 Hale Ave., kjer bo dobil sporočilo iz stare domovine. Ako kdo rojakov ve za njegov naslov, so prošeli, da ga sporočijo Mr. Pinculiču.

Slavka Skukar bi rada zvedela za naslov svoje tete Kati Talaz. V Ameriki se nahaja že od prve svetovne vojne. Od vseh sorodnikov ji živi samo ta teta. Piše naj ji na naslov: Slavka Skukar 711 Jug. D. P. Camp Meierwich, Gluecksburg (24b) Flensburg, Germany. Mile Vukšević, doma iz Kostanjevca na Dolenjskem, ki živi nekeje v Clevelandu, je prošel, da se zglaši pri Joe Pinculič, 14110 Hale Ave., kjer bo dobil sporočilo iz stare domovine. Ako kdo rojakov ve za njegov naslov, so prošeli, da ga sporočijo Mr. Pinculiču.

Mile Vukšević, doma iz Kostanjevca na Dolenjskem, ki živi nekeje v Clevelandu, je prošel, da se zglaši pri Joe Pinculič, 14110 Hale Ave., kjer bo dobil sporočilo iz stare domovine. Ako kdo rojakov ve za njegov naslov, so prošeli, da ga sporočijo Mr. Pinculiču.

Svobodna Slovenija

Ta list, ki ga pridno in izvrstno urejajo naši bratje v Argentini, je izdal in založil največjo in najboljšo knjigo, kar jih je izšlo slovenskih v tujini vsa zadnja leta. Imenuje se Kolektor Svobodne Slovenije, pa ni besede, ampak monumentalna knjiga, ki naj bi jo imela vsaka slovenska hiša in družina. Naroča se pri Ameriški Domovini. Cena je \$2.75, s poštnino \$3.

700,000 Litvancev je pobitih v zadnjih letih

New York. — Predsednik Litvanskega odbora za osvoboditve, Mnsgr. Nikolas Krupavicius je imel tu predavanje, v katerem je povedal, da je bilo 700,000 Litvancev pobitih med nacistično in sovjetsko okupacijo, da sovjeti še vedno dalje pobijajo Litvansko ljudstvo in hočejo, da ta narod popolnoma izginje s površja zemlje. Pozval je Litvance v Ameriki naj zahtevajo, da zapadne velesile napravijo konec temu masovnemu ubijanju njihovih rojakov v Evropi.

Dve pismi iz Brazilije

6. septembra smo odpotovali iz Avstrije. Slovencev je bilo kakih 50. 16. septembra smo odšli iz Bremerhafena in prišli smo 30. septembra v Rio de Janeiro. 12 dni smo ostali na otoku Ilha das Flores, ki je namenjen za emigrante. Potem so nas poslali v Campo Limpo, 50 km zapadno od St. Pavla. V nekem bivšem skladišču je urejeno za točišče, spalni prostor, kuhinja in pisarna za nove doseljenke. To je bila zadnja postaja potovanja ali šele tu se je najtežja pot začela. Tu smo morali namreč vsak sam poiskati delo kjerkoli. Na otoku je sicer dobil vsak 120 do 185 Cruzov, pa to je zalego komaj za nekaj dni, ker je strašna draginja. Druge narodnostne skupine so imele nekaj boljše, ker so jih njihovi ljudje pričakovali, toda Slovenci nimamo tu nikogar. Samo nekaj naslovov samskih žensk duhovnikov smo imeli. Pa so ti gospodje silno oddaljeni in nam niso mogli pomagati. Teško je bilo, pa smo tudi to pretrpeli. Vsak je vzel delo kakršno je bilo pač na razpolago. Večina Slovencev je šla v Campinas v notranjost dežele. Ena družina je šla v Asis, kakih 500 km. Tisti, ki so bili prijavljeni kot poljedelci, so jih enostavno poslali na forende. Mislim, da bi večina gotovo raje šla v Argentino ali pa v Ecuador, če bi se bilo to preje uredilo. Osebnem me močno začuden nad razmerami ki tu vladajo. Dobro je, da so sedaj začeli v večjem številu seliti v Argentino, tam vsaj ne bodo tako sami sebi prepuščeni kot smo mi tukaj. Prav priširo Vas pozdravlja Vaš Stanko Mirt. Rua da Moca Sao Paulo Brazilija.

Druge pismo pravi: Brata Stanko in Vinko Mirt sta tukaj. Morda sta vam že kaj pisala. Jezika ne znamo. Sicer so pa dobri ljudje in radi pomagajo. Iz Evrope ne dobimo nobenih vestí, čeravno smo pisali tja potom zračne pošte. Srečal sem se slovenskim duhovnikom Alojzijem Zver, ki je rodom iz Štajerske in je že 19 let tu v Braziliji v Niteroin pri Rio de Janeiro. Mi smo družina petih članov rodom iz Šmartna pri Litiji. Sinovi so stari 16 do 19 let. Jaz še nimam službe sinovi so pa že zaposleni. Najstarejši Janko dela kot železostrojar, Franc je ključavničar, tretji pa je risar v tiskarni. Obupno je glede stanovanj. Zato morajo sinovi stanovati posebej in jesti v gostilni. Vsaka posla je tu vesel dogodek za nas, posebno novice iz Evrope. V imenu vseh Campinarških Slovencev Vas pozdravljam Ivan Regali, Campinas Brazilija.

Drugo pismo pravi: Brata Stanko in Vinko Mirt sta tukaj. Morda sta vam že kaj pisala. Jezika ne znamo. Sicer so pa dobri ljudje in radi pomagajo. Iz Evrope ne dobimo nobenih vestí, čeravno smo pisali tja potom zračne pošte. Srečal sem se slovenskim duhovnikom Alojzijem Zver, ki je rodom iz Štajerske in je že 19 let tu v Braziliji v Niteroin pri Rio de Janeiro. Mi smo družina petih članov rodom iz Šmartna pri Litiji. Sinovi so stari 16 do 19 let. Jaz še nimam službe sinovi so pa že zaposleni. Najstarejši Janko dela kot železostrojar, Franc je ključavničar, tretji pa je risar v tiskarni. Obupno je glede stanovanj. Zato morajo sinovi stanovati posebej in jesti v gostilni. Vsaka posla je tu vesel dogodek za nas, posebno novice iz Evrope. V imenu vseh Campinarških Slovencev Vas pozdravljam Ivan Regali, Campinas Brazilija.

Drugo pismo pravi: Brata Stanko in Vinko Mirt sta tukaj. Morda sta vam že kaj pisala. Jezika ne znamo. Sicer so pa dobri ljudje in radi pomagajo. Iz Evrope ne dobimo nobenih vestí, čeravno smo pisali tja potom zračne pošte. Srečal sem se slovenskim duhovnikom Alojzijem Zver, ki je rodom iz Štajerske in je že 19 let tu v Braziliji v Niteroin pri Rio de Janeiro. Mi smo družina petih članov rodom iz Šmartna pri Litiji. Sinovi so stari 16 do 19 let. Jaz še nimam službe sinovi so pa že zaposleni. Najstarejši Janko dela kot železostrojar, Franc je ključavničar, tretji pa je risar v tiskarni. Obupno je glede stanovanj. Zato morajo sinovi stanovati posebej in jesti v gostilni. Vsaka posla je tu vesel dogodek za nas, posebno novice iz Evrope. V imenu vseh Campinarških Slovencev Vas pozdravljam Ivan Regali, Campinas Brazilija.

Drugo pismo pravi: Brata Stanko in Vinko Mirt sta tukaj. Morda sta vam že kaj pisala. Jezika ne znamo. Sicer so pa dobri ljudje in radi pomagajo. Iz Evrope ne dobimo nobenih vestí, čeravno smo pisali tja potom zračne pošte. Srečal sem se slovenskim duhovnikom Alojzijem Zver, ki je rodom iz Štajerske in je že 19 let tu v Braziliji v Niteroin pri Rio de Janeiro. Mi smo družina petih članov rodom iz Šmartna pri Litiji. Sinovi so stari 16 do 19 let. Jaz še nimam službe sinovi so pa že zaposleni. Najstarejši Janko dela kot železostrojar, Franc je ključavničar, tretji pa je risar v tiskarni. Obupno je glede stanovanj. Zato morajo sinovi stanovati posebej in jesti v gostilni. Vsaka posla je tu vesel dogodek za nas, posebno novice iz Evrope. V imenu vseh Campinarških Slovencev Vas pozdravljam Ivan Regali, Campinas Brazilija.

Begunske družine obupno

prošajo naj se javijo Sponzorji, ki bi jih sprejeli, da bi se mogli naseliti v Ameriki. So sami odlični Slovenci in dobri delavci.

Imenitni prodajalci časopisov

Rim. — Komunisti so priredili posebne vrste manifestacije. Vsi voditelji komunistične stranke, vsi njihovi člani parlamenta in bivši člani vlade so morali prodajati po mestu komunistično časopisje. Nekaterim so breme odvzeli brž vneti pristasi, ki so jim tovor pokupili, drugi so pa taval po ulicah več ur in ljudje so imeli svojo zabavo z njihovim prizadevanjem, da bi spravili liste v denar. Palmiro Togliatti pa ni prodajal, ker je menda nekeje zunaj države na nekem sestanku kominforme.

Pokojnine za veterane

Washington. — Veterans Committee v poslanski zbornici je odobril načrt zakona po katerem bodo veterani prve in druge svetovne vojne dobili pokojnino po 65 letu starosti. Pokojnina bo znašala 90 dolarjev na mesec. Začetni izdatki po tem zakonu bodo \$125,900,000. Glede vsebine zakona je bilo precej prepira med samimi vladnimi poslanci in administracija se ni nič kaj ugodno izražala o tem načrtu. Pričakujejo, da bo zakon pretrpel še mnoge spremembe, ko pride pred plenarno zbornico.

Naša pesem

Rev. Odilo Hajšek župnik na Willardu, Wis. je izdal novo zbirko pesmi. To je njegov prvi zvezek slovenskih narodnih pesmi, ki bodo izhajale v zbirki Naša pesem. Prvi zvezek ima 36 naših najlepših. Nekaj jih je za štiriglasne mešane zborove, nekaj za štiriglasne moške zborove, nekaj pa za triglasne moške zborove in ženske zborove. Vsi slovenski zbori, pevovodje, društva, krožki, organizacije in posamezniki, ki ljubijo in goje našo narodno pesem naj pridno naročajo novo zbirko pri izdajatelju. Požrtvovanemu gospodu patru pa smo lahko vsi Slovenci hvaležni, da se je lotil tako potrebnega dela, da nam ohranja in obnavlja v Ameriki slovensko narodno pesem.

Produkcija oleo-margarina bo zopet dovoljena

Columbus, Ohio. — Senatni odbor državne legislature je odobril zakonski predlog, da se dovoli zopetna neomejena produkcija barvanega oleo-margarina. Poleg tega ima državna legislatura v delu tudi načrte zakonov o prispevanju države k stroškom za socialno in zdravstveno delo za veterane, načrt, ki naj ukine oblast guvernierju, da more spremljati kazni obsojencu, ki je kriv umora, načrt, ki naj bi odpravil smrtno kazen, načrt, da se zopet uveljavi taksa na zabave in še več drugih socialnih in gospodarskih odredb.

O slovenski Koroški razpravljajo v Londonu

London, Anglija. — Diplomatski zastopniki se prizadevajo, da bi spravili Jugoslovane in Avstrijce na razgovore o koroškem vprašanju. Zastopniki zunanjih ministrov so običajni v svojem delu za mirovno pogodbo o Avstriji, ker je Rusija ponovila vse svoje zahteve. Avstrijski zunanji minister Dr. Karl Gruber in namestnik jugoslovanskega zunanjega ministra Dr. Aleš Bebler sta v Londonu, da bi bila na razpolago zastopnikom velikih sil, če bi jih klicale.

Največja kriza kar jih pomni človeštvo

Havana, Cuba. — Kardinal Spellman je govoril na medameriškem kongresu katoliške akcije. Z najostrejšimi besedami je obsodil sedanje komunistično preganjanje kristjanov. "Imena in narodi so se izpremenili, toda ista strašna kazen je pripravljena tistim, ki mučijo in krivijo nekdanje. Mučeniki kot nadškof Stepinac in kardinal Mindszenty so in bodo kot stari mučeniki, setev Kristusova. Ne bomo neumni in ne mislimo, da živimo v miru. Dejansko je sedaj največji boj in največja kriza kar jih pomni človeštvo."

Sovjeti blokirali tudi pomoč za otroke v Berlinu

Berlin, Nemčija. — Rusija je zaustavila transport pomoči za otroke zapadnega Berlina. Pomoč je poslal švedski rdeči križ. Švedski rdeči križ je že dalj časa pošiljal otrokom zapadnega Berlina pomoč v hrani in zdravilih. Sedaj je ruski komandant to prepovedal. Zavezniki so takoj odredili, da naj se prevaža tudi ta hrana z avijoni.

Komunisti v Berlinu so postavili zadnje tedne bolj živahni. Priredili so več demonstracij prav na meji angleške in ameriške cone in vpili proti vojnim hujšakcem v teh dveh državah.

V Bolgariji aretiranih 15 protestantskih duhovnikov

Sifuja, Bolgarija. — Petnajst protestantskih duhovnikov je aretirala bolgarska vlada. Obtožuje jih vohunstva in tihotapstva v valutami na škodo države. Med aretiranimi so metodisti, baptisti in duhovniki cerkvene sekte Pentacost. Kot voditelji cele družbe duhovnikov proti bolgarski vladi in državi je označen župnik Vasil Zypad, ki je zastopnik Združenja evangeljskih cerkva v Bolgariji. Obtožba podrobno navaja, da so ti duhovniki bili v zvezi s trinaajstimi ameriškimi in angleškimi osebami, ki so nekaj časa po vojni živeli v Bolgariji pa so sedaj že vse zapustile to državo. Eden med temi, ki naj bi bili v zvezi z aretiranimi, je profesor Cyril Black iz Princedom Univerze. Ta je takoj izjavil, da nikoli ni prejel od nobenega obtoženca nikake informacije. Cerkevni predstavniki prizadejati so takoj povdarili, da so vsa ta obtožanja lažnjiva, da bolgarska vlada hoče sedaj natveziti protestantskim duhovnikom podoben proces kakor so ga Madžari kardinalu Mindszenty.

Razne najnovejše svetovne vesti

LONDON. — Nezaposlenost je v Angliji nekoliko narasla v zadnjih mesecih. Sedaj je po objavi delavskega ministrstva v Angliji 375,000 delavcev brez dela.

LONDON. — Sovjetska agencija Tass je objavila, da je sovjetska policija aretirala in zaprla ameriško časnikiarico Anna Louise Strong. Obtožena je, da je vohunila za USA. Sovjetska vlada jo bo deportirala oziroma izgnala iz Sovjetske Rusije. Mrs. Strong je bila znana kot posebna prijateljica Rusije in ruskega naroda. V Moskvi je delala že več let. Ona je ustanovila časopis Moscow news v letu 1930. Ona je bila eden izmed osmih ameriških časnikiarjev, ki jim je bilo še dovoljeno, da delajo v Sovjetski Uniji.

PRAGA. — Po zgledu drugih komunističnih držav je sedaj tudi Čehoslovaška prepovedala vsako zasebno izdajanje knjig in časopisov. Vse zasebne knjigarne, založbe in izdajateljska podjetja so ukinjena. Časopise sme izdajati in knjige zalagati samo od vlade posebej kontrolirano podjetje. Ministrstvo za informacije bo izdelalo vsako leto poseben program in samo po tem programu se bo smelo tiskati vse publikacije.

WASHINGTON. — Kitajski komunisti so izdali novo večjo listo oseb, ki jih označujejo za vojne zločince. Prvi na novi listi je kitajski kardinal in nadškof Paul Yu-Pin.

PARIZ. — Švicarska zvezna republika je pristopila k mednarodni prosvetni organizaciji UNESCO.

WASHINGTON. — Predsednik Truman bo 1. aprila z letalom potoval v Anglijo kjer bo govoril na petdesetletnem jubileju Massachusetts Institute of Technology. En dan poprej bo tam govoril bivši angleški predsednik vlade in medvojni voditelj Anglije Winston Churchill. Zadnjič sta se ta dva moža srečala v Westminster College, Fulton, Mo.

Naša nova povest

Te dni bomo začeli priobčati povest PRISELJENCI, ki slika življenje slovenskega priseljenca v Kanadi po prvi svetovni vojni. Povest sloni na resničnih dogodkih in prigodah, kajti pisatelj je preživel tri leta v Kanadi ter jo prepotoval po dolgem in po čez. Povest je bila sicer spisana še pred petnajstimi leti, vendar smo prepričani, da bo živo zanimala naše čitatele, zlasti one v Kanadi, ki bodo lahko primerjali križe in težave slovenskih priseljencev v Kanadi pred dvemi desetletji s svojimi lastnimi skušnjami.

Preganjeni protestantski duhovniki na Balgarskem

Geneva, Švica. — Svetovni svet protestantskih cerkev je slovesno zanimal, da bi protestantski duhovniki, ki jih je bolgarska komunistična vlada obtožila in zaprla, bili krivi karšnekoli špijonaže ali drugih očitanih dejanj. Duhovniki niso bili nič drugega kot dušni pastirji.

Predsednik Kanade v Washingtonu

Washington. — Kanadski ministrski predsednik Louis Laurent je zapustil Washington, kjer je bil dva dni na obisku. Govoril je s predsednikom Trumanom in tajnikom Acheson.

Razne drobne novice iz Clevelanda in te okolice

Lunkovi vabijo. — Poznana Lunkova gostilna na East 4th St. v Fairport, O. je zgradila novo plesno dvorano ter moderno prenovila svoje prostore Slovesna otvoritev bo v petek in soboto, 18. in 19. februarja. Prijazno vabijo rojake od vsepovsod. Vsak bo postrežen z najboljšim.

Za birmance. — Ako hočejo botri in botrice obdarovati birmance z lepo uro, naj jih gredo kupiti v Černetovo zlatarsko trgovino, 6412 St. Clair Ave. Tam imajo bogato zalogo in cene so zdaj primeroma nizke. To slovensko trgovino prav toplo priporočamo.

Card party. — V nedeljo bo ob sedmih zvečer v Slov. domu v Collingwood Card party. Članice oltarnega društva pripravljajo lepo predpustno zabavo. Dobrih pišaj in jedač bodo poskrbele za vse okuse. Kupimo brž vstopnice, da bomo v nedeljo večer njihovi gostje.

Obletnica. — V četrtek ob 6:30 bo v cerkvi sv. Vida sv. maša za pokojnega Anton Brodnik v spomin prve obletnice njegove smrti.

Društvo sv. Cirila in Metoda. — Društvo sv. Cirila in Metoda št. 191 KSJ ima svojo solo jutri, v četrtek zvečer 17. t. m. ob osmi uri v Društvenem domu na Reher Ave. Odbor prosi vse člane, da gotovo pridejo na sejo.

Poroka. — V soboto 19. februarja bosta poročena v cerkvi sv. Lovrenca ob 10 dopoldne Miss Ljudmila Žagar in Stanley Bolek. Nevesta je hčerka vsem znane narodne delavke Mrs. Agnes Žagar, ženin je za češke narodnosti. Sorodniki in prijatelji so prijazno vabljeni k poročni maši. Poročna slavnost bo bo vršila zvečer v SND na 80. cesti. Mnogo sreče želimo mlademu paru v novem stanu.

Kunstel se zahvaljuje. — Poznani gostilničar in pevec Ciril Kunstel se želi tem potom prav lepo zahvaliti za prijateljske obiske v bolnišnici, za poslane evetlice in kartice. Po prestanih dveh operacijah se prav dobro počuti doma na 6616 St. Clair Ave. Priporoča se prijateljem, da ga ob priliki obišejo tudi na domu.

NOVI GROBOVI

George Sauvageot. — Po kratki bolezní je preminul na svojem domu na 1296 E. 152 St., George Sauvageot, star 51 let. Tukaj zapuščala soprogo Martha, rojena Aves, hčeri Caroline omož. Opalk in Margaret omož Dongress, vnukinjo, sestro Mrs. Ina Collier, Mrs. Katherine Ewing, brata Leroy in več sorodnikov. Zaposlen je bil pri Browning Crane tovarni 29 let. Pogreb bo v petek popoldne ob 1:30 uri iz pogrebnege zavoda Žele na 458 E 152 St.

Michael McDonough. — Preminul je Michael McDonough, star 50 let, rojen na Irskem. V Louisville, Kentucky zapuščala dva hčeri in več sorodnikov, v Chicago, Ill. pa sina. Pogreb bo v četrtek popoldne ob 3:00 uri iz pogrebnege zavoda Žele na 6502 St Clair Ave. na pokopališču Hillcrest.

AMERIŠKA DOMOVINA

(JAMES DEBEVEC, Editor)
6117 St. Clair Ave. Cleveland 2, Ohio
Published daily except Saturdays, Sundays and Holidays

FEBRUARY						
SUN	MON	TUE	WED	THU	FRI	SAT
	1	2	3	4	5	
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28					

Entered as second-class matter January 6th 1908, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd 1879.

88 No. 33 Wed., Feb. 16, 1949

Slovenci med dvema kamnoma

Ze večkrat smo se na tem mestu bavili z vprašanjem Slovencev v Trstu in na Svobodnem Tržaškem Ozemlju, kakor se imenuje nova država, ki jo je ustanovila mirovna pogodba z Italijo. Na našo veliko žalost moramo reči, da se nam zdi kar res, da poitalijančevanje Slovencev sedaj pod zavezniško vojno upravo hitreje napreduje kot je pa pod fašisti. Slovenski človek je nekako obupal. Po prvi svetovni vojni so bile prevarane vse njegove nade, prišel je fašizem in nemogoči pogoji življenja pod njim, prišli so procesi pred fašističnimi izrednimi sodišči, prišlo je veliko gospodarsko trpljenje in preganjanje, prišla je druga svetovna vojna, njen strašen konec, komunistična strahovlada in potem vojaška uprava. Komunisti na eni strani smatrajo Trst za torišče svojih krvavih burk in mednarodnih spletk, zavezniški pa se v Trstu tako obnašajo kot da zopet trgujejo s slovensko krvjo. Na vzhodu je režim strahot, ki se jih vsak boji kot najhujšega zla, ki bi ga moglo zadeti, na zapadu pa vstaja italijanski šovinizem, ki izrablja naklonjenost zaveznikov in njihove trenutne težave za svoje najgrše namene proti Slovincem, kakor da se ni prav nič naučil iz strahot dveh vojsk v Evropi in se ni nič ne boji, ko izživa tretjo.

Povdarili smo že tudi, da je največja škoda za Trst in njegovo malo državo to, da so jo takoj ob rojstvu razdelili v razne zone, ki sedaj žive dejansko popolnoma ločeno in še nikdar niso imele prilike, da bi živele v eni upravnih in političnih enoti, kot je to predvidela mirovna pogodba. Najhuje je v tem, da nobena sila ne izpolnjuje pogodbe, ki jo je podpisala, ne po črki ne po duhu in smislu, ne po namenu niti katerega je bila tržaška država ustanovljena.

Moramo pa še dodati in podčrtati in na ves glas zaupiti, da smatramo, da v tem oziru največ greši proti Slovincem sama jugoslovanska komunistična državna uprava. Ona je namreč v svoji coni najslabši upravitelj, ona najbolj na celi črti krši vse obveznosti, ki jih je prevzela, ona najbolj ruši enotnost ozemlja in slabi možnosti, da bi država v okolici Trsta mogla zaživeti.

Komunistom prav nič ne pomaga Kardeljevo in Berberjevo vpitje po Prizu in Londonu za enakopravnost in svobodo našega naroda v Trstu in drugod, če pa dejanja titovske državne uprave kažejo v ognju in krvi, da so vsa ta navidež narodna prizadevanja le grda in lažnjiva komunistična propaganda. Jugoslovanska vlada bi morala takoj po nastanku Svobodnega Tržaškega Ozemlja v dejanju pokazati, da ji je res na tem, da ta država v redu in miru napreduje. Najbolje bi čuvala Jugoslavija svojo lastno korist in interese naših ljudi, če bi bila pokazala kako je treba v Trstu in okolici pozabiti na vse drugo in samo delati za mir in napredek vseh prebivalcev, kako ščititi načela enakopravnosti, kako podpirati mednarodno sodelovanje.

Jugoslovanska komunistična uprava pa ni zapustila samo strašnega spomina na tiste dni, ko je sama gospodarila v Trstu, plenila in pobijala, zapirala in preganjala ljudi vse v prek, ni le dokazala pred sklenitvijo pogodbe, da hoče komunistizem in nič drugega kot komunistem kjerkoli ima kako moč, ampak je tudi po pogodbi, ko je res v svoji coni samo začasna upraviteljica vzhodnega dela tržaškega ozemlja, storila vse kar si je mogloče izmisлити, da nima prav nikake pravice govoriti proti nepravilnemu postopanju drugih. Jugoslovanski komunisti so takoj po podpisu pogodbe popolnoma pozabili na vse določbe mirovne pogodbe in pašujejo v vzhodni coni tržaškega ozemlja kot v vsaki deželi za železno zaveso, če ne še slabše in huje.

Jugoslovanska vlada je spremenila vse zakone, ki so bili v veljavi, vpeljala popolnoma komunistično javno administracijo, odpravila redna sodišča, odpravila vse svoboščine, uničila svobodni tisk, preganja cerkev, uničuje zasebno lastnino, socializira in komunistizira kot bi bila cona del komunistične Jugoslavije.

V vzhodni coni tržaškega ozemlja je popolna diktatura. To ugotavlja tudi Slovenska Demokratska Zveza v svojih spomenikah na Zvezo Narodov. V občinah vlada komunistični komisar in odbor kot v ostali Jugoslaviji, le da je administracija še slabša, ker so ti kraji podrejeni neki centralni oblasti v Beogradu in ne domačim vladam v Sloveniji in Zagrebu. Upravo vodijo tu ljudje iz vseh krajev Jugoslavije, samo domačini, ki so edini državljani tega ozemlja oziroma cone, nimajo nobene besede. Komunisti ne dovoljujejo nikake svobodne politične organizacije in tudi tržaška slovenska demokratska Zveza je prepovedana.

Sedaj je zopet ena obmejna pokrajina v mednarodnih debatah: Slovenska Koroška. Tragična usoda Slovencev. Njihovi lastni zastopniki, ki so se seveda sami postavili in imajo mednarodno priznanje, so več v škodo kot v korist naših narodni stvari. Vse jih pozna kot mednarodne bandite.

Naše lastno prizadeto ljudstvo si pod njihovo oblast ne more želeli. Ko zapadni zavezniški ne puste diskusije o priključitvi novega ozemlja ostali slovenski zemlji, imajo lahko stališče, ker se morejo sklicevati na nečloveška dejanja in zločine sedanjih upraviteljev stare domovine. Ob enem pa seveda tudi zapadne sile ne prikrivajo svojega proti slovenskega razpoloženja, saj ravno v tržaškem ozemlju prav nič ne stori in puste, da titovska uprava pred njihovimi očmi tepta vse zakone mednarodnega prava in vsa načela državnosti narodov mirno in nekaznovano že več let. Naš narod, mučenik, na eni strani trpi pod posledicami izdajstva po drugi svetovni vojni, na drugi strani pa je sedaj njegova zemlja predmet mednarodnih kupčij med vzhodom in zapadom. Slovenci sami samo tipe. Se povrh morajo prenašati očitke, da so del bloka, ki je danes nevarnost za mednarodni mir.

Se in še moramo povdariti, da bodo ravno narodno-politične škode, škode, ki jih bomo Slovenci trpeli dolgo bodočnost, škode, ki pomenijo trajno izgubo zemlje, verjetno najbolj trajna posledica komunistične vlade nad Slovenci.

BESEDA IZ NARODA

0 podružnici št. 6 SMZ

Cleveland, O. — No, pa spet malo k Slovenski moški zvezi. Zadnjič, ko sem pisal o podružnici št. 5 SMZ, sicer nisem nič obljubil, ampak saj veste, da ne bi prav izgledalo, ako ne bi napisal tudi kaj o podružnici št. 6. Vem, da bo naš France Turek, ki ima to stvar čez, da odloča, kdaj i kako gre ta in ta dopis v Ameriško Domovino, spet jamaral: Ja, kam bom pa del, ko imam toliko tega gradiva od vseh povsod, da ne morem nikamor: vse premo prostora je v A. D. Tako večkrat jamra naš France in se mi včasih kar smili. Rad bi ustregel, pa ne more. Pa bo že moral oprostiti, ker v soboto večer, 19. febr. ima podružnica št. 6 veselico v dvorani šole sv. Vida, se bodo pa člani še bolj jezili name, kot se razni dopisniki na Franceta, ker jim ne more včasih naglo priobčiti dopisa.

Zadnjič sem pisal o seji podružnice št. 5, danes bom pa pisal o podružnici št. 6. Seja je bila tako obiskana, da je gl. predsednik Math Intihar nekako predlagal, da bi imela podružnica rajši št. 1 nego 6. Seve to ni bilo uradno predlagano na seji, pač pa potem, ko smo po trudopolnem delu že likof pili. Sicer Krampel radi tega ne bo protestiral, ker on št. 5 tudi za št. 1 ne menja, v Barbertonu pa, kjer je podružnica št. 1, tega ne bodo zvedeli; mi jim pa tudi ne bomo pravili. Ampak brez špasa povedano: res je bila rekordna udeležba. Toliko članov pa še menda ni bilo na kaki seji, dasi jih je ponavadi vedno dosti. Poleg gl. predsednika Intiharja je bil gl. uradnik Chas Benevol, 2. gl. podpredsednik German, gl. uradnik Perko in kaj vem koliko še.

Na seji se je razmotrivalo o kampanji, pa je zavpil John Taufer: Jaz jih bom letos vpišal 49! Toliko kot je naša letnica. Jaz mu to prav rad verjamem. Saj je zadnjič spravil k nam pet krepih mladih fantov. Ja, kar Taufer reče, to bolj drži kot dreto. Potem so se oglasili pa še drugi: Mi tudi! Hargole, to pa niso mačje solze, kaj?

Naj še to povem, da imamo zdaj pri nas novega predsednika Damjan Tomažina. To pa tudi veste, kako so rekli v starem kraju, da nova metla rada pometla. Tako naš Damjan obeta veliko bodočnost. Kladivo mu kar dobro pristaja; besedo pa trdi ima. No, da, saj je služil pri 17. polku. Kaprol sicer Damjan ni bil, ker so ga oče prehitro frajali, pa ni utegnil počakati, da bi mu prišli zvezde pod vrat. Zato se mu je pa milo storilo, ko je šel čez kak' leto na "ibnoge", pa je videl, da ima Brancel zvezde pod vratom, on pa nič.

Prejšnjemu predsedniku J. Gorišku so pa možaki poverili blagajno. John je v mladih letih služil cesarja pri dragoncih; pa se še zdaj rad pohvali, kako

je bilo takrat pri soldatih. To je bila v glavnem sprememba v uradu naše podružnice.

Ko smo vse dobro omlatili pa napravili prav vojaške načrte za ofenzivo v tej kampanji, smo prešli na veselico, da naj li bo ali ne. Končno so rekli, da za predpust se šika kaj takega. Pa je nekdo bleknil: jaz dam en kvort žganja, ako bo veselica. To je bilo pa kot bi kdo s "šnajtfedrom" za klobukom na korajš klical. Takoj so se oglasili: jaz tudi, jaz tudi in zdaj sam ne vem, koliko kvortov te robe je obljubljeno. To vem, da dosti. Frank Pohar je zavpil: — Jaz pa galon vina, moja ženka pa bo spekla eno potico. Joseph Golc je pa pripomnil, da k žganju doda še en zaboj mehke pišice. Za kontest, da bodo pripevali v žgani pišici, so se oglasili: Frank Ziberna, Jože Grdina, John Kodrič, J. Tome, Avgust Pintarič, Frank Hrovat, Tone Gruden, Matt Zaro, Louis Fink, John Gorišek in pa Louis Moylan. To kar sem ujel in zapisal, kateri pa niso zapisani to pot, bodo pa drugi. Samo imena mi sporočite, da vem.

In vidite, mar nismo res fantje? Ni Intihar prav nič pretiraval, ko je dejal, da take seje še ni videl kot je bila seja pri podružnici št. 6. Benevol pa se je smejal in rekel: Ste pa s hudičja, no! Naš tajnik Mačecol, ki je prvi gl. podpredsednik se je pa držal za katedrom kot kak župan, češ: Mi smo mi! II. gl. podpredsednik German je pa od veselja vrgel petak na mizo za pišajo in potem so petaki kar deževali in se ni nikomur mudilo domov. In koliko si vedo povedati ob taki priliki može, ki imajo v tem res pošteno zabavo.

Pa bi še dosti napisal, toda se bojim, da bo vzel France škarje v roke in morda odstrigel, češ: zadosti imate! Kam bom pa prišel, ko sem ves zakopan v dopise, da ne vem, kam z njimi? Naj bo! Opozarjam pa, da je v soboto večer veselica naše podružnice št. 6, pa vas vse povabim, da pridete in tam vprašate može, če je bilo res tako kot sem pisal. Stavim za en kvort naj, boljše, če kdo to ovzrže, kar je napisano. Torej le pridite na našo veselico v soboto večer 19. febr. v dvorano šole sv. Vida. Da bo dosti pišice, že vidite, in da jesti bo tudi, muzikant je pa že tudi najet. In poleg tega bo še Ziberna zaigral katero. Torej na svidenje.

Jože Grdina.

—Prvi ameriški nedeljski časopis je bil "Monitor", ki je prišel izhajati v Baltimore leta 1796.

GRDINA

??

PAZITE NA PETEK
18. FEBRUARJA

"Pričarani ženim" na odru S. N. D.

Cleveland, Ohio. — V nedeljo, kateri pravimo tudi Pustna nedelja, dne 27. februarja, po da Slovensko dramsko društvo "Ivan Cankar" novo komedijo v treh dejanjih "Pričarani ženim", spisal Vladonov. Predstava se prične točno ob 3:30 popoldne. Zato je priporočljivo, da pridete v avditorij S. N. D. doma na St. Clair Ave. že ob 3 uri. Vstopnina je splošna samo 75c za odrasle osebe, otroci do 12. leta starosti so v spremstvu staršev prosti vstopnine. Ker je prostora dovolj, je priporočljivo, da pripelje s seboj tudi otroke, samo da so mirni v dvorani, pa je dobro.

Za spremembo smo izbrali povsem novo komedijo, ki bo sedaj prvič igrana v Ameriki in je tako smešna, da se boste kar brez prestanka smejali skozi vsa tri dejanja. Pozorišče igre je kmečka vas na Gorenjskem v Sloveniji. Vaščani in zaljubljeni se zbirajo pri vaškem koritu sredi vasi kjer je napeljan vodovod, tam pa se razgovarjajo razne stvari in kajvejo zaroke in poroke. Največjo napetost povzroča prihod Amerikance, ki se pride ženit iz Amerike v domovino, v tisto vas. Igra je sijajna zamisel in je prav domača, kmečka. Zato napravite sedaj trden sklep, da nas gotovo posetite ta dan, da se enkrat prav pošteno nasmejete in razvedrite, ker to je zadnja "Cankarjeva" predstava v tej sezoni.

Z vpriporitvijo komedije "Pričarani ženim", stopa dramsko društvo "Ivan Cankar" v 31. leto svojega obstanka. Kot sta nam bili doslej vedno naklonjeni, vas prosimo, da ostanele tudi v bodoče tako. S sodelovanjem bomo lahko preverili še precej let, če nam kaj nepričakovane ne prikrizja naših načrtov. Samo še 20 let dela, pa bomo skupno praznovali 50-letnico obstanka društva. Ali mislite da bomo? Upajmo!

Za 30-letnico, ki smo jo praznovali dne 5. dec., se je pisemno oglasila tudi naša ustanovna članica in prva blagajničarka dramskega društva "Ivan Cankar" Zofka Birk iz Kamnice na Gorenjskem. Ona pravi med drugim: "Za nas vse je Cleveland. Kako se z veseljem spominjam vsega tam, med drugim tudi društva "Ivan Cankar". Ko bi prišla še enkrat tja, bi rada še enkrat igrala, vkljub starosti."

Tudi mi se tukaj spominjamo Zorke Birkove in veseli bi bili vsi, če bi se res znašla med nami. Ker pa ni dosti upanja da bi se to zgodilo, ji želimo vsi člani dramskega društva "Ivan Cankar" in drugi znanci še mnogo let zadovoljnega življenja, zdravja in sreče v rodni domovini.

Dramsko društvo "Ivan Cankar" želi da bi pritožili za dramatikom vneti mladi Slovenci in Slovenke. Pravzaprav pri tem se ne gre za nobeno določno starost, ker je vsak značajan Slovenec ali Slovenka dobrodošla pri nas. Zaželjivo je, da bi mlajši se živeli v dramsko umetnost in da bi vodili društvo naprej, ko starejši odnehajo. V dramatikah se človek izobrazuje in imenitno zabava. Zato ste vabljeni vsi, ki vas dramatika veseli, da pristopite k društvu "Ivan Cankar", saj članarina je samo \$1. na leto, toliko da se izkaže resna volja biti član.

Vstopnice za igranje "Pričarani ženim" imajo vsi igralci v predprodaji in tudi jaz jih imam precej na roki, jih lahko dobite pri nas doma. V igri nastopi 6 žensk in 5 moških in ti so sledeči: Josephine Levstik, Frances Ile, Emma Plemel, Joyce Gorshe-Plemel, Margaret Grile, Mrs. Marin, Frank Plut, Maks Traven, Andrew Turkman, Frank Cesen in John Čeh.

ČE VERJAMETE AL PA NE

Kdor je kdaj služil pri vojakih, ta ve, kaj se pravi, kadar je poklican navađen kaproli pred stotnika. Čeprav sta konec oba šarža, pa je med njima toliko presledek, da ga najbolj strokovno izobraženi inženirji ne morejo premestiti. Med tem ko stotnik meri svojo žrtev, kot meri mačka ujeto miško, ki jo tišči k tlom s tačicami, zre žrtev v svojega naprej postavljene, kot otrok, ki se je potepel v svojega strogega očeta, ki ki se ozira po kotih po kaki pravni palici.

Najsi sem imel čisto in mirno vest z ozirom na cesarske prestopke, pa vseeno nisem bil razvoden; ko sem bil poklican ob tako pozni uri pred stotnika. Iz dna srca sem bil prepričan, da me ni poklical zato, da bi me vprašal, kako je kaj pri nas doma na Menišiji, ali če imam kakšne posebne premisleke o cesarski armadi. Niti nisem pričakoval, da bi se hotel stotnik posvetovati z menoj, na kak način bi zalezali sovražnika, ki se nam že par dni tako spretno izmikuje.

Torej zakaj se je zahotel stotniku moje priučnosti ob taki nenavadni uri sredi temne gozda? Z njegovega obraza sem skušal razbrati njegove misli. Nič ni povedal. Dobro znanje je bilo, ker si ni vihal brk. Vojaki smo imeli že toliko precejšene višje postavljene, da smo lahko približno uganili njih nakepe in nakane potem, kako so si viali brke. Če so si jih polagoma in s preudarkom, najprej na eno, potem pa na drugo stran, konce istih z veliko natančnostjo zasukali pokonci, pri tem vojaka preusljudivo motrili, je vojak lahko na prste izračunal predstoječo kazen. Tudi lev čepe in prijazno maha z repom, predno skoči na izbrano žrtev.

Kar bo pa bo, sem si končno dejal, ker si drugega v danem slučaju nisem mogel reči in čakal, da bo stotnik prvi začel. Meni se itak nikamor ne mudi, ker bi treba še par ur čakati na večerjo. Bogve, kaj bo za večerjo. Najbrže ne bo drugega kot juha z rižem in meso. Za krompir ne bo časa, sem ugibal, ki sem imel ravno čas. Skoro bi mi bil smeh ušel, ko mi je prišlo na misel, da bodi oficirji to noč večerjali z nami, vsak pri svoji stotniji. Razlika bo samo ta, da jim bo do purši prinesli iz naših kotlov, dočim bomo morali mi v vrsto vsak s svojo skodelo. Je prav,

Kot vidite, so vsi dobri igralci in boste z vsemi zadovoljni.

Za dramsko društvo "Ivan Cankar."

Erazem Gorshe, predsednik.

Kaj je fenomen?

Gasper je bil v mestu ter je tam slišal besedo fenomen. Dal si je nje pomen razložiti in ko je prišel med fante v domačo vas, jim je hotel to pojasniti, kar pa ni bilo tako enostavno. "Vidite fantje oni osat tam, ono kompavo. To ni nikak fenomen. Pa recimo, da vidite na kompavi sedeti škrlanca ter peti. Tudi to še ni noben fenomen." Fantje so prikimali, da ga razumejo, Gasper je pa nadaljeval. "In če bi tam v travi stal občinski junec ter se pasel, bi to še davno ne bilo podobno kakemu fenomenu. Toda, če bi oni junec sedel na kompavi ter pel kot škrlanec, vidite, to bi bil fenomen."

— Pletilni stroj je iznašel Anglež Wiliam LeLe leta 1589.

da njih gosposki želodci enkrat pokusijo našo menažo.

Stotnik si je bil prižgal cigareto. Kakor je bil sicer dober, če dober z menoj, toliko pa vendar ne, da bi se meni eno ponudil iz svoje srebrne tobacnice. Kaj misli, da jih jaz nimam? Ne sicer tako dobrih, kadijo pa le.

Končno se mu je pa le zdelo, da ne bom stal vso noč pred njim, kakor kak spomenik, ali se je pa domislil, zakaj da me je poklical pred svoje obličje. Odprl je usta in rekel: "Kapro! na patroljo boste šli!"

Kar tako! Kot bi rekel vojak vojaku: "Janez, imaš kak čik pri sebi?" Pri stotniji je bilo okrog 230 mož, dvoje četovodij, štirje kaproli, štirje fratarji, če feldbabe niti v misel ne vzame, pa zadene stotnikovo oko prav mene za patroljo. Naš hornist Pust bi bil v takem slučaju izrekel, seveda sam pri sebi: permejkrščen matiček, pa kaj ni nikogar drugega tole okrog za tako delo, hudič skrauzljani nazaj! To bi bil Pust rekel in najbrže še kakšno bolj hudo besedo dodal za boljše mero in za boljše iskristalizacijo srčnih počutkov.

Naš oče bi mi lahko dali še enkrat lažje opravilo, pa bi bil odločno izjavil: jaz že ne, če kaj vem! Najzve Matija ali Janez, starejša moja brata.

Lahko bi se bil obrnil k fantom pri stotniji in jim razodel veliko krivico, ki se mi nakani storiti in jih vprašal za sočustvovanje. Od 230 mož bi jih bilo 229 na moji strani, narednik (feldbaba) bi pa gotovo potegnil s stotnikom s pripombo: no, pa kaj imaš proti temu, a?

Ko je naš visoko spoštovani gospod stotnik izrekel to naznailo, ki je bilo istočasno povedlje, ukaz in zapoved, sem debelo požrl in brez obotavljanja izjavil, da se strinjam z njegovimi besedami na celi črti: "Jawohl, gospod stotnik!" Oh, ko bi on videl takrat v moje kratko srce: 24 ur špang bi mi ne ušlo! Bom šel, sem si mislil, ker moram iti, ampak naj me kolkja brčne, če se ne bom na patrolji boljše imel kot stotnija tukajle v gozdu.

Da boste lažje razumeli moj položaj, naj zapišem, predno se pozabi, da smo tisti dan zadnjičkrat in prikratk jedli ob treh zjutraj, bili ves dan na maršu in zdaj, ko je kazalo, da bomo enkrat pred polnočjo dobili nekaj gorkega v usta, te pa spodijo skoro od skled in zapodijo na patroljo. Kdo bi bil, ki bi takozapostavljanje človeških pravic mirno vtaknil v žep? Vidite, jaz sem pa jih! Takrat, se mi je zdelo, sem najbolj preganjan, zaničevan in izkoriščevan vojak v vsej armadi, nedolgo zatem sem pa je voščil našemu stotniku vso srečo in dolgo življenje, ki je prav mene izbral in me poslal iz gozda. Bom že še povedal, kako se je vsa stvar razvijala tam po Koroškem. Bo prijatelj Ivan vsaj lahko primerjal, kako je bilo takrat, ko smo se šli vojake mi in kako je bilo takrat, ko je služil on pod čisto drugo komando. Tudi naš Jože se bo spomnil na tiste čase, saj so bili uprav njegovi zibcinariji, s katerimi smo se zalezovali in se menda drug drugega bali, ker na nobeno vižo nismo mogli priti skupaj. To se pravi, dokler ni stopila moja patrolja naprej in povzročila strahovito vojsko, toda po napevu "Mladi vojaki!" če teče kri, iz nosa teče, kako je lep vojaški stan...

V Libijski puščavi

ROMAN

"Zdi se, da nam mož ni nena-
klonjen, toda razumeti ga ni
mogoče!" je dejal Cochran.
Belmontu. "Ali hoče reči, da je
kamel so izdelane." Rešitev je
njegov ime Tippy Tilly in da
je ubil Hicks Pašo?"

Črnc se je zarežal do ušes
in pokazal svoje bele zobe, ko
je čul svoje besede iz ust pol-
kovnika. "Ajva!" je dejal.
"Tippy Tilly — bimbaši Mor-
mer — bum!"

"Ej — imam jo!" je vzkliknil
Belmont. Moš skuša govoriti
angleški! — to je po njego-
vem zasukano za "egiptovska
artiljerija"! Služil je pri njej
pod bimbašijem Mortimerjem.
Derviši so ga ujeli, tistikrat, ko
se ugonobili Hicks Pašo in nje-
gove čete. Prestopil je v nje-
hove vrste, da bi si rešil živ-
ljenje. — Tako bo! Vprašajte
ga, gospod Cochran!"

Polkovnik je poskusil par
arabskih besed s črncem in ta
mu je odgovoril. Pa približala
sta se dva Arabca, in črnc je
pospešil svojo živaj in odjez-
dil naprej.

"Čisto prav ste pogodili!" je
dejel polkovnik. "Mož nam je
prijazen in bi rajši služil kedi-
divu ** (Angleški podkralj v
Egiptu) nego mahdiju. — Ne
vem sicer trenutno, kako bi nam
mogel pomagati, pa bil sem že
v hujših zagatah in vsikdar sem
se srečno izmuznil. Končno —
nismo še predalec od NNila in
tudi tekmo 24 ur ne bomo pre-
dalec prišli. Angleška posad-
ka nas še vedno lahko dojde!"

Belmont je računl, počasi
in premišljeno, kakor je bila
njegova navada.

"Poldne je bilo približno, ko
smo prišli do Abusira. Na par-
niku bodo vznemirjeni, če se ne
vrnemo do dveh."

"Da!" je odgovoril polkov-
nik. "Ob dveh je bil priprav-
ljen naš obed! Spominjam
se še, kaj sem dejal, da si že
lim — O Bog, bolje da ne mi-
lim na to!"

"Ladijski kapitan je počasen,
zaspan človek", je nadaljeval
Belmont. "Toda jaz popolno-
ma zaupam na odločnost svoje
žene. Ne bo dala miru dokler
ne bodo obveščeni v Wadi Hal-
fi, da se nismo vrnili, ni dokler
se ne poskusi za našo rešitev
vse, kar je mogoče. — Denimo,
da so odpulili nazaj ob poltreh,
bodo ob treh v Halfi, ker gre
po reki navzdol hitreje. Koliko
časa so pravili častniki, da po-
trebujejo za odhod —?"

"Recimo eno uro."

"In še eno uro, da pridejo
čez Nil. Torej bi bili pri Abu-
siru približno ob šestih zvečer.
Tam bodo našli našo sled. — In
zato je stvar enostavna in za-

GRDINA

??

PAZITE NA PETEK
18. FEBRUARJA

DO YOU GET VITAMINS?

Of course you do. Everybody does.
Couldn't live if they didn't. The
question is, do you get ENOUGH
Vitamin? A great many people
do not, and as a result feel be-
low par.

ONE A DAY

MULTIPLE VITAMIN CAPSULES
A single One-A-Day (brand) Mul-
tiple Vitamin Capsule every day,
furnishes the body with quanti-
ties of the five vitamins whose re-
quirements in human nutrition are
known.

One One-A-Day (brand) Multiple
Vitamin Capsules, at your drug
store.

AMERICAN LABORATORIES, INC.
Indianapolis, Indiana

SEDMAX

Moving & Storage

ALSO
LIGHT EXPRESSING

1024 E. 174 St.

KE 6588

Ob tridesletnici polovanja iz Rusije v Jugoslavijo

(Jože Grdina)

(Nadaljevanje)

Od poštnega urada jo uberem
tako potrebno listino. Precej
čas me je vzelo, predno sem ga
dobil; marsikateri konzulat sem
videl prej in končno prišel pred
palačo, iz katere je vihrala šved-
ska zastava. Tukajle bo, sem
dejal ter stopil proti vratom,
kjer je že čakalo dosti Avstrij-
cev, ki so prišli po enakem o-
pravku kot jaz. Nekaj časa je
bilo treba čakati, da je prišel za-
stopnik švedske države ki je bil
pooblaščen zastopnik avstro-
ogrške vlade, da pomaga avst-
rijskim vojnim ujetnikom v
Rusiji in jim kot tak izdaja po-
sebne potne liste, da se lažje in
neovirano vrnejo v svojo domo-
vino Avstrijo, ki je pa tedaj že
ni bilo več in ker je ni bilo, je
ta posel za nas prevzela Šved-
ska.

Tako je Avstrija še poskrbe-
la, da tisti, ki so se nekdanj boje-
vali zanj, bili ujeti, da se vrne-
jo nazaj v svojo domovino. Naj-
reče kdo o Avstriji kar hoče, bi-
la je dobra in poštena država.
Ni nam ugajala zaradi politike
napram Slovanom, ampak če se
danes ozremo nazaj, moramo
reči: Čast Avstriji! Tudi Ju-
goslavija je bila dobra, ker je
bila naša slovanska in jaz sem
je bil vesel. Pa kakor mnogi
niso bili zadovoljni z Avstrijo
in danes po vsem tem je pa na

mestu prejšnje Avstrije in po-
znejše Jugoslavije strašno gor-
je. Ljudje so od novodobnih
"prerokov" in tako zvanih "re-
šiteljev" pričakovali blagostan-
je, svobodo in demokracijo in
zdaj lezejo pa v pravo sužnost,
kakršne niti v Egiptu ni bilo in
ne pod rimskimi cesarji. Vla-
darji, kakršni so bili na primer
Franc Jožef I., Viljem II., Niko-
laj II., so bili močnejši in je njih
beseda res nekaj veljala in po-
šteno se je živelo; pa se tega ni-
smo zavedali; danes pa vidimo,
kaj so napravili ti moderni vla-
darji — šarlatani. Pa vzemi
Hitlerja, Tita, a še prav poseb-
no pa Stalina. Najslabši ruski
car je bil kar kavalir napram
Stalinu; ves svet bo kmalu na-
robe radi njega.

Na konzulatu se je nabralo
toliko naših ujetnikov, da smo
napravili predstavniku švedske
prave sitnosti, ko smo se dre-
njali in je vsak hotel biti prvi;
končno smo se le uredili ter
drug za drugim stopali v pisar-
no, kjer so vsakega popisali. Od
slehernega so pa zahtevali kako
uradno izkazilo, da je bil v res-
nici pravi. Ni kar tjavendan
taka stvar. Jaz sem predložil
svojo vojaško legitimacijo, li-
stino od laščinskega ali bogo-
hranjmovskega župana, potem
pa je bilo treba še odgovorjati
na razna vprašanja. Vse to so
zapisali in sestavili poseben
dokument, ki je bil v treh je-

zikih: ruskem, nemškem in v
francoskem. To je bila zares
prava uradna listina, v kateri je
bilo poleg imena in priimka, pri-
katerem polku je služil, leto roj-
stva, ime rojstnega kraja, kdaj
ujet in iz katerega kraja v Ru-
siji se vrača v Avstrijo; zatem
konzulova prošnja na vojaške
in civilne oblasti, da omogočijo
imejtelju tega dokumenta vrni-
tev v domovino, nato lastnoroč-
ni podpis konzula, ki ga je pod-
pisal kot pooblaščenec Avstro-
Ogrske ter delegat švedskega
Rdečega križa, nato lastnoročni
podpis konzulovega tajnika ter
overovljeno s tremi pečati in da-
tum, da je bila ta listina izdana
v Rostovu na Donu dne 18. jan.
1919, nato pa podpis imejtelja
te listine. Dan, ko sem bil na
konzulatu, je bil sobota, 18. jan.

Ta listina me je potem sprem-
ljala vsekoli prav domov; na-
njo sem bolj pazil kot pa na de-
nar, od nje je bilo v veliki meri
odvisno moje potovanje in živ-
ljenje. Tako sem jo po vrnitvi
vzel s seboj v Ameriko in mi je
še danes kot najbolj dragocen
dokument mojega trnjevega po-
tovanja iz Rusije v domovino.
Ko se nanjo ozrem, pa mi stopi
pred oči, kaj vse sem takrat do-
živel.

Na konzulatu so tudi vpraša-
li, ako kdo rabi kaj od obleke?
V ta namem so imeli tam pre-
cej obleke avstrijske armade in
kdor ni imel dovolj, je lahko
dobil. Jaz se tega nisem poslu-
žil in sem bil kar zadovoljen s
tem, kar sem imel. Nekateri,
ki so bili pa o tem bolj pri-
pravljene, so pa izkoristili to
dobrodelnost, pa so kje pustili
svoje boljše plašče, pa prišli
raztrgani, samo za to, da so do-
bili in potem seveda prodali.
To je pa že umazanost in potem
je bil kdo morda res potreben
pa ni dobil ker je zmanjkalo.

Drugi dan je bila nedelja,
sem imel pa čas, da sem si ma-
lo ogledal Rostov. Precej zju-
traj sem se potrudil ter poizve-
del, če je v Rostovu kaka katoli-
ska cerkev, da bi šel k sv. ma-
ši. Da mora biti kaka katoli-
ska cerkev sem zlasti sklepal od
toda, ker je v Rostovu dosti raz-
ličnih konzulatov, potem so go-
tovo kak delavci iz drugih kra-
jev, ki so katoliške vere. Po
daljšem iskanju in spraševanju
sem jo pa le dobil in prišel še
dovolj zgodaj, da sem bil la-
hko pri sv. maši. Ko sem pri-
šel tja, je bilo v cerkvi še malo
ljudi, a ko se je pričela služba
božja je bila pa cerkev polna.
Tu sem bil prvič po štirih letih
pri sveti maši ter zopet čul
"Glorio". Bil sem kakor doma.

Tekom bivanja na ruskem
sem bil včasih v pravoslavni
cerkvi in to največ iz golega
firbca, da vidim kako in kaj;
tu sem pa jaz nisem šel iz firb-
ca, pač pa, da se zahvalim Bo-
gu za vse prejete dobrrote in se
mu priporočim še za naprej,

ker pot je bila še dolga.

Rostov na Donu, tako se na-
vadno uradno imenuje mesto
poleg katerega teče reko Don,
ki služi mestu za pristanišče;
nedaleč od Rostova pa se izliva
Don v Azovsko morje, ki je zve-
zani z Črnim morjem. Lega
mesta je prav lepa, a še bolj
mi je dopadlo milejša podnebje,
ker v Rostovu skoro ni bilo nič
snega, dočim brijem po Rusiji
mrzla burja s snegom, pa v Ro-
stovu sonce sije; je že blizu to-
plega Kavkaza; zato tudi viditi
tu vsakovrstne obraze in noše.

Mesto je prav obširno, koliko
ima prebivalcev pa ne vem;
spada po kozaško ozemlje. Ru-
si so prav ponosni na Rostov,
posebej pa še donski kozaki.
O Rostovu so imeli naši
ljudje kakor tudi Amerikanci
priliko slišati, ko so Nemci pri-
drli do Rostova in ga tudi zav-
zeli, potem pa prodirali na Sta-
lingrad prej Caricem kjer so
bili Nemci vsled Hitlerjeve na-
dutosti in neumnosti poraženi.
Jih ni nič naučila zgodovina
Napoleonovega poraza, ko so
Francozi zmrazili kakor so po-
tem Nemci. K temu je pa ve-
liko pripomogel "Uncle Sam",
ki je dal zadostno količino naj-
boljšega orožja Rusom.

V Rostovu so že tudi imeli
svoj urad čehi pod imenom
"Dobrovoljska Armija". Tudi
tja me je zaneslo, pa so mi tudi
čehi napravili svoj potni list
za v domovino. Bo pa za rezor-
vo na poti, sem dejal ter si ga
še od njih naročil. V nekaj
minutah je bil gotov. Prav ži-
danec volje sem hodil po lepem
Rostovu; le minister finance mi
je delal preglavice; denarja
mi je malo hodilo; zato sem se
zadovoljil ves čas samo z kru-
hom in tega je bilo tu dosti, pa
tudi dobrega in drag ni bil, 75
kopek funt kruha, dočim je bil
v Moskvi, kakor so pravili sto
rubljev funt črnega kruha; z
eno besedo stokrat dražji kot v
Rostovu. (100 kopek je 1 ru-
belj.)

Tudi za prenočišče ni bilo do-
volj in sem se moral zadovol-
jiti kar na kolodvoru na tleh,
ali pa če sem bil tako srečen,
da sem legel na mizo ali pa na
klop; enako tudi drugi tovariši,
pa bili Rusi ali pa Avstrijci.

Tekom bivanja v Rostovu je
bilo treba napraviti načrt kod
bom potoval in končno sem zve-
del, da pelje vsak večer vlak iz
Rostova proti Jekaterinoslavu
v Ukrajini. Radi čakanja na
potni list pri konzulu, sem bil
v redu šele v ponedeljek večer,
kjer se nas je zbralo precej Av-
strijcev ter stopili na priprav-
ljen vlak. Kakšne so razmere
po Ukrajini mi ni bilo dosti zna-
no; v kolikor sem mogel izvede-
ti, da ne dosti pridra. Pa, ka-
kor bo tako pa bo: zdaj ne ka-
že drugače kot — naprej.

Zelezniški vozovi, če tudi 4.
razreda, so bili še dokaj pri-
kladni in se je moglo na širo-
kih policah, če tudi na golih, le-
žati; zlasti je bilo dobro, ker
je bilo toplo in ni bilo treba
zmrazovati kot na kolodvoru.
Pred odhodom vlaka je prišel
sprevodnik, da pregleda vozne
listke, katerih pa mi nismo ime-
li, imeli so jih pač dru-
gi potniki, nam pa so za-
dostovali potni listi.
Nekaj časa pregleduje listine
potem pa vpraša: Ste vsi Av-
strijci? Da, vsi! je bil naš od-
govor. Potem pa nimam nič
opravka pri vas, pravi sprevod-
nik in nam vošči lahko noč.
Kmalu zatem je vlak odsopihal
iz Rostova proti Ukrajini. Z
Bogom Tihi Don, dom junaških
kozakov in z Bogom tovariši, ki
so še ostali tam. Ko bi oni ve-
dela, da se jaz zdaj vozim proti
Jekaterinoslavu, pa bi jim bilo
žal, da si niso upali z menoj.
Če tudi na golih deskah, pa sem
kmalu sladko zaspal.
(Dalje prihodnjic.)

Mi pripravimo
ZDRAVILA
za Evropo
MANDEL DRUG CO.
15702 Waterloo Rd.
Cleveland 10, Ohio

Kako skrbi ameriški Slo- venec za begunce

Mr. in Mrs. John Levar, ki
zdaj prebivata v Pasadena, Ka-
lifornija, sta prejela od svojega
sina Walterja iz Brazilije pi-
smo, v katerem med drugim pi-
še tudi o slovenskih beguncih,
ki so dospeli v Sao Paulo, Brazy-
lija in kako jim gre na roke.
Walter omenja o beguncih sle-
deče:

"Pred dvema mesecema je pri-
peljala ladja iz Evrope nove na-
seljence. Bilo je kakih 800 be-
guncem, med temi Rusi, Poljaki,
Avstrijci, Čehi, Srbi, Hrvati in
Slovenci. Pred kakim mesecem
sta prišla dva Slovenca v moj
urad in sta me vprašala za kak-
šno delo. Presenečen sem bil, ko
sta me nagovorila kar po slo-
vensko. Povedala sta mi, da so
njih kolonijo obiskala Mrs. Pa-
ternost zunaj Sao Paula in jim
je dala moje ime in naslov, češ
da jim bom mogoče jaz poma-
gal. Obema sem dal delo v moji
tovarni. Vselej, kadar ju zdaj
vidim, se mi ne moreta dovolj
zahvaliti. Njiju ime je Franc
Sorn, doma iz Mengša in neki
Mestnik. Sorn je star okrog 45
let in je v vojni izgubil ženo.
Mestnik je star pa okrog 30 let
in je prišel sem s ženo. Dobil
sem delo tudi za njegovo ženo v
tekstilni tovarni v St. Andre.

Rojaka sta mi povedala, da je
prišlo v Brazilijo s tistim trans-
portom kakih 60 Slovencev. Vsi
imajo težke čase v tuji deželi
radi nepoznanja jezika, dela pa
skoro nobenega. Vprašala sta
me, če bi mogel tudi drugim ro-
jakom kaj pomagati. Rekel sem
jima, naj jih pošljejo k meni,
pa bom videl, kaj se da storiti
zanje. No, takoj drugi dan je pri-
šlo devet k meni za delo. Neka-
terim sem dal delo v moji tovar-
ni, za druge pa pri znanih to-
varnarjih v St. Andre in Sao
Paulo. Vsi, ki so se zgledali pri
meni, so dobili delo, ali pri me-
ni, ali kje drugje na moje pripo-
ročilo.

To mi je dalo priliko, da sem
zopet govoril slovensko in da
sem zvedel o razmerah v Evro-
pi. Stvari, ki mi jih pripovedu-
jejo, so naravnost strahovite.
Najprej so jih bombardirali
Nemci, potem Angleži in sedaj
jih uničuje Tito. . .

MALI OGLASI

Soba s hrano

Moškemu se odda soba s hra-
no, zaseben vhod. Zgleda se na
1453 W. 107. St. ali pokličite
AC 4246. (36)

Soba v najem

V najem se odda opremljena
soba poštemu moškemu. Vpra-
šajte na 14927 Aspinwall Ave.
(33)

Zenitbena ponudba

Slovenec, vdovec, se želi se-
znaniiti s pošteno katoliško Slo-
venko, samico, ali vdovo z 1
otrokom, v starosti 50 do 60 let.
Za nadaljna pojasnila pišite na
"Vdovec, Rt. Box 73, Pittsville,
Wisconsin. (33)

Pohištvo naprodaj

Naprodaj je 3 kose pohištva
za sprejemno sobo in preproga,
dalje pohištvo za 2 spalnici, Ro-
per kuhinjska peč z 6 burnerji,
kot nova ter nekaj drugega po-
hištva. Oglasite se na 1154 E.
74. St. tel. EN 0978. —(35)

Avto naprodaj

Naprodaj je 1947 Ford Club
Coupe Delux in 1948 Chevrolet
pol tona truk, pick-up, Deluxe.
Pokličite KE 5152. (35)

Stanovanje bi radi

Veteran in nevesta želita do-
biti 3 ali 4 neopremljene sobe,
od E. 55. do 79. ceste, med St.
Clair in Hough Ave. Kdor ima
kaj primerne, je prosen, da
pokliče EN 7682 ali EX 5607 po
4 uri popoldne. —(37)

LIGHT MAKES "U" TURN—A "light pipe" that can be twisted or bent around corners as easily as a garden hose is demonstrated by Dr. Richard C. Hitchcock, research engineer at the Westinghouse Research Laboratories, Pittsburgh. Made of a two-inch thick flexible rod of plastic, the "light pipe" can even be twisted into a knot without cracking and still conduct a beam of light to its destination.

Nov sovražnik prebivalstva v Shanghaiju. — Lakota razsaja med osirotelimi kitajskimi begunci, ki se v velikih množicah zbirajo v Shanghaiju in okolici. Slika nam kaže družino, ki v mrazu potrpežljivo čaka, medtem, ko jim mati pripravlja rižovo juho v ne preveč udobni kuhinji. Ko jim je bil požgan dom, so si rešili edino kotel in posodo za vodo, vse drugo so uničili plamen.

FANT S KRESINJA

IVAN MATIČIĆ

"In druge grdobije," dopolnil Bizelj.

Ema: "O polnoči nam sonce sije."

Sirak: "O pozni uri klavir baje."

Boltar: "Skozi čevlji voda lije."

Ida: "V srcu nam ljubezen klije."

Čelustri: "Hehe, vidite, mati Poljančeva, kako ga lomijo ti škriči. Saj niso za nobeno pametno opravilo."

Ema: "Melči, ti skrokano motovilo!"

Žebre: "Da ne dobiš drevo vračilo."

Bizelj: "Za to prijazno idilo."

Čelustri zmajuje z glavo:

"Vse zaman, mati Poljančeva, vidite, da jih ne sreča pamet. No, najbrž si boste mislili o nas, da smo malo prifrknjeni."

Poljanka odvrne vlijudno: "E, če ste samo malo, se že prenese."

"Na, Čelustri, spet si dobil iz greša drobiž," ga dregne Sirak.

"No, snovi si boste nabrali danes, gospod Sirak," reče Ida.

"Na vsak način morate nekaj napisati!"

Bohunc in Boltar hkrati:

"Jasno."

Sirak: "Kakor vidim, gospa Ida, hočete biti vsekakor ovekovčeni v romanu."

Ida ga ljubeznivo pogleda:

"Se razume. V lepem, vznese-nem slogu, kakor pišete vi, gos-pod Sirak."

Sirak vzneseno: "Da, avtomobile vidim, ki so običajni vrh kresinjskih klancev. Iz avtomobilov je stopila razigrana družba mestnih sejmarjev, pis-marjev in frazarjev v krogu lepih dam. Najlepa med njimi je Ida, ki jo vse zavida. Njej pa dvori junak, po eni strani bedak, po drugi nič prida. Vi-dim Jernača, ki konje obrača; gre in izdere Čelustrovemu avtomobilu konjsko silo. Kaj je to bilo? Avto počni, Jernač s konja skoči, Bohunc mu vina natoči. To vam je zgodba po preokropani noči."

Ploskanje in pritrjevanje:

"Bravo, Sirak!"

Zdaj nadaljuje Bizelj: "Po-tem se družba usede, gospodi-čna Sonja ogleduje grede; na fiziolo občejuje prekle to-mo-je ljubo, brhko dekle. Mati go-spodinja pa nareže gostom šun-ke a Čelustri daje kolosalne bunke; poet Bizelj pa brenka

nam na plunke. On ne spravi prej se s tega kraja preč, da dekle pripne mu rožmarin dehteč."

Ko se ploskanje poleže, po-prime Žebre: "Poet Bizelj nam pesnikuje, da ga Kresno brdo občuduje. Jutri zarana zbral bom vse te cvetke, jih povezal v šopek pri 'Sestici', jih poklo-nil svoji 'Plamenici'."

"V tem prideta izza hišnega vogla Vid in Tonej. Na ramah imata grablje in senene vile, za klobukom rože. Sta brez telov-nikov, rokave belih srajc imata zavahane. Izletniki pri mizi se dvignejo, burno pozdravijo in zvedavo gledajo Vida.

Vid z veseljem nasmehom:

"Pozdravljene, ljubljanske srajce! Ste le našle Kresno br-do; takrat sem mislil, da se le šalite."

Navdušeno mu stiskajo roko.

"Že ure in ure vas čakamo, Vid," reče Ida.

"Oprostite, na senožeti me je čakalo seno," se opravičuje Vid.

Boltar ogleduje Vida od nog do glave: "Sapramih, kako ime-nitno ti pristojata takale kmet-ska noša!"

Vid se nasmehe: "E, ljub-ljanske srajce ste z vsemi mazi-li namazane!"

"O, še kako!" pritrjuje dru-žba.

Vid da materi klobuk: "Na-te mati, spravite ga!"

"Kaj mi ne bi, saj sem zrasel v nji," odvrne Vid.

Sonja navdušena: "Jaz se ga kar nagledati ne morem. Še bolj prikupen je kot takrat na sejmu."

"Kakršen fant, tak gvant!" se odreže Ida.

Boltar potrepilje Toneja po rami: "To je pa tvoj brat, ne? Brhek dečko, se pozna, da je Poljančev. Na, bosta malo pla-la."

Ema Vidu: "Le čakaj, pobiš, takrat si se nam izmuznil. A da ne boš mislil, da imaš samo ti pušelj za klobukom, tudi jaz ga imam." Izza hrbita pri-veče Vidov klobuk z rožo in si ga dene na glavo.

Vid iznenaden: "Za vraga, kje ste ga pa našli?"

Ema: "Hm kje? Vse se naj-de, če se išče. Ti grešni ponoč-njak, takega še nisem videla. Pobegne ti skozi okno, a dekletu pusti za spomin pušelj s klo-bukom vred. To je kavalir!"

Družba se smeje, a Vid v za-dregi povese glavo. "Klemane babnice! Niti mar mi ni bilo, da bi dajal komu klobuk za spo-min."

Ema: "Oprosti, Vid, saj ti nič ne očitam. Veš, dobro smo razpoloženi, zato uganjamo burke. Na, tu imaš svoj klo-buk, pa zavriskaj veselo, da bo do Ljubljane donelo!"

Vid se nasmehe: "E, ljub-ljanske srajce ste z vsemi mazi-li namazane!"

"O, še kako!" pritrjuje dru-žba.

Vid da materi klobuk: "Na-te mati, spravite ga!"

Mati odnese klobuk noter, a poznala."

Jernač si viha brke: "A ta-ko. Me prav veseli."

"Veste, gospod Jernač, dru-go leto morate priti tudi vi na velesejem. Tam je lepo in vsa-kovrstne reči se vidi."

"Ali res? — Gospodična, kaj imajo tam na sejmu res take krave na tri vimeni? Tako nam je pravil Vid, a jaz ne ver-jamem."

Sonja se zvonko zasmije:

"Hihihihi, že mogoče. Da, kra-ve sem res videla, vimeni se pa ne spominim. Kaj je to? Mislite morda vim, prašek za čiščenje? Naša mama ima ta-kega."

Jernač jo nekaj časa gleda, potem zmaje z glavo, rekoč:

"Na, to so pa čudne krave."

"O, kar prave so štiri noge imajo."

"In rep tudi?"

"Da, da, rep tudi."

"Čakajte, še nekaj je pravil Vid."

"Kaj pa? Prosim, kar po-vejte."

"Da imajo tam take bike ko slone. Jaz ne verjamem."

"Ne, bikov pa nisem videla."

"Še nikoli?"

"Ne vem. Slone sem že, ko sem bila v cirkusu."

"Vidite Vid me je nalagal. Tisto so bili najbrže sloni. E, da bi vi naše žrebce videli! Ta-kih ne premore velesejem. Kr-šenfiks, glave jim ne uklonete, tudi če bi orehe trli na njih."

"O, jaz imam rada orehe, po-sebno v poticah." Ozre se po

pa sem rekla, da bi vas rada vrtnem drevju. "Saj prav tisto

pa sem rekla, da bi vas rada vrtnem drevju. "Saj prav tisto

pa sem rekla, da bi vas rada vrtnem drevju. "Saj prav tisto

pa sem rekla, da bi vas rada vrtnem drevju. "Saj prav tisto

pa sem rekla, da bi vas rada vrtnem drevju. "Saj prav tisto

pa sem rekla, da bi vas rada vrtnem drevju. "Saj prav tisto

pa sem rekla, da bi vas rada vrtnem drevju. "Saj prav tisto

pa sem rekla, da bi vas rada vrtnem drevju. "Saj prav tisto

pa sem rekla, da bi vas rada vrtnem drevju. "Saj prav tisto

pa sem rekla, da bi vas rada vrtnem drevju. "Saj prav tisto

pa sem rekla, da bi vas rada vrtnem drevju. "Saj prav tisto

pa sem rekla, da bi vas rada vrtnem drevju. "Saj prav tisto

pa sem rekla, da bi vas rada vrtnem drevju. "Saj prav tisto

pa sem rekla, da bi vas rada vrtnem drevju. "Saj prav tisto

pa sem rekla, da bi vas rada vrtnem drevju. "Saj prav tisto

pa sem rekla, da bi vas rada vrtnem drevju. "Saj prav tisto

pa sem rekla, da bi vas rada vrtnem drevju. "Saj prav tisto

pa sem rekla, da bi vas rada vrtnem drevju. "Saj prav tisto

pa sem rekla, da bi vas rada vrtnem drevju. "Saj prav tisto

pa sem rekla, da bi vas rada vrtnem drevju. "Saj prav tisto

pa sem rekla, da bi vas rada vrtnem drevju. "Saj prav tisto

pa sem rekla, da bi vas rada vrtnem drevju. "Saj prav tisto

pa sem rekla, da bi vas rada vrtnem drevju. "Saj prav tisto

pa sem rekla, da bi vas rada vrtnem drevju. "Saj prav tisto

pa sem rekla, da bi vas rada vrtnem drevju. "Saj prav tisto

pa sem rekla, da bi vas rada vrtnem drevju. "Saj prav tisto

pa sem rekla, da bi vas rada vrtnem drevju. "Saj prav tisto

pa sem rekla, da bi vas rada vrtnem drevju. "Saj prav tisto

pa sem rekla, da bi vas rada vrtnem drevju. "Saj prav tisto

pa sem rekla, da bi vas rada vrtnem drevju. "Saj prav tisto

pa sem rekla, da bi vas rada vrtnem drevju. "Saj prav tisto

pa sem rekla, da bi vas rada vrtnem drevju. "Saj prav tisto

pa sem rekla, da bi vas rada vrtnem drevju. "Saj prav tisto

pa sem rekla, da bi vas rada vrtnem drevju. "Saj prav tisto

pa sem rekla, da bi vas rada vrtnem drevju. "Saj prav tisto

pa sem rekla, da bi vas rada vrtnem drevju. "Saj prav tisto

pa sem rekla, da bi vas rada vrtnem drevju. "Saj prav tisto

pa sem rekla, da bi vas rada vrtnem drevju. "Saj prav tisto

pa sem rekla, da bi vas rada vrtnem drevju. "Saj prav tisto

pa sem rekla, da bi vas rada vrtnem drevju. "Saj prav tisto

pa sem rekla, da bi vas rada vrtnem drevju. "Saj prav tisto

pa sem rekla, da bi vas rada vrtnem drevju. "Saj prav tisto

pa sem rekla, da bi vas rada vrtnem drevju. "Saj prav tisto

pa sem rekla, da bi vas rada vrtnem drevju. "Saj prav tisto

pa sem rekla, da bi vas rada vrtnem drevju. "Saj prav tisto

pa sem rekla, da bi vas rada vrtnem drevju. "Saj prav tisto

pa sem rekla, da bi vas rada vrtnem drevju. "Saj prav tisto

pa sem rekla, da bi vas rada vrtnem drevju. "Saj prav tisto

pa sem rekla, da bi vas rada vrtnem drevju. "Saj prav tisto

pa sem rekla, da bi vas rada vrtnem drevju. "Saj prav tisto

pa sem rekla, da bi vas rada vrtnem drevju. "Saj prav tisto

pa sem rekla, da bi vas rada vrtnem drevju. "Saj prav tisto

pa sem rekla, da bi vas rada vrtnem drevju. "Saj prav tisto

pa sem rekla, da bi vas rada vrtnem drevju. "Saj prav tisto

pa sem rekla, da bi vas rada vrtnem drevju. "Saj prav tisto

pa sem rekla, da bi vas rada vrtnem drevju. "Saj prav tisto

pa sem rekla, da bi vas rada vrtnem drevju. "Saj prav tisto

pa sem rekla, da bi vas rada vrtnem drevju. "Saj prav tisto

pa sem rekla, da bi vas rada vrtnem drevju. "Saj prav tisto

pa sem rekla, da bi vas rada vrtnem drevju. "Saj prav tisto

pa sem rekla, da bi vas rada vrtnem drevju. "Saj prav tisto

pa sem rekla, da bi vas rada vrtnem drevju. "Saj prav tisto

pa sem rekla, da bi vas rada vrtnem drevju. "Saj prav tisto

pa sem rekla, da bi vas rada vrtnem drevju. "Saj prav tisto

pa sem rekla, da bi vas rada vrtnem drevju. "Saj prav tisto

pa sem rekla, da bi vas rada vrtnem drevju. "Saj prav tisto

pa sem rekla, da bi vas rada vrtnem drevju. "Saj prav tisto

pa sem rekla, da bi vas rada vrtnem drevju. "Saj prav tisto

pa sem rekla, da bi vas rada vrtnem drevju. "Saj prav tisto

pa sem rekla, da bi vas rada vrtnem drevju. "Saj prav tisto

pa sem rekla, da bi vas rada vrtnem drevju. "Saj prav tisto

pa sem rekla, da bi vas rada vrtnem drevju. "Saj prav tisto

pa sem rekla, da bi vas rada vrtnem drevju. "Saj prav tisto

pa sem rekla, da bi vas rada vrtnem drevju. "Saj prav tisto

pa sem rekla, da bi vas rada vrtnem drevju. "Saj prav tisto

pa sem rekla, da bi vas rada vrtnem drevju. "Saj prav tisto

pa sem rekla, da bi vas rada vrtnem drevju. "Saj prav tisto

pa sem rekla, da bi vas rada vrtnem drevju. "Saj prav tisto

pa sem rekla, da bi vas rada vrtnem drevju. "Saj prav tisto

pa sem rekla, da bi vas rada vrtnem drevju. "Saj prav tisto

pa sem rekla, da bi vas rada vrtnem drevju. "Saj prav tisto

pa sem rekla, da bi vas rada vrtnem drevju. "Saj prav tisto

pa sem rekla, da bi vas rada vrtnem drevju. "Saj prav tisto

pa sem rekla, da bi vas rada vrtnem drevju. "Saj prav tisto

pa sem rekla, da bi vas rada vrtnem drevju. "Saj prav tisto

pa sem rekla, da bi vas rada vrtnem drevju. "Saj prav tisto

pa sem rekla, da bi vas rada vrtnem drevju. "Saj prav tisto

pa sem rekla, da bi vas rada vrtnem drevju. "Saj prav tisto

pa sem rekla, da bi vas rada vrtnem drevju. "Saj prav tisto

pa sem rekla, da bi vas rada vrtnem drevju. "Saj prav tisto

pa sem rekla, da bi vas rada vrtnem drevju. "Saj prav tisto

pa sem rekla, da bi vas rada vrtnem drevju. "Saj prav tisto

pa sem rekla, da bi vas rada vrtnem drevju. "Saj prav tisto

pa sem rekla, da bi vas rada vrtnem drevju. "Saj prav tisto

pa sem rekla, da bi vas rada vrtnem drevju. "Saj prav tisto

pa sem rekla, da bi vas rada vrtnem drevju. "Saj prav tisto

pa sem rekla, da bi vas rada vrtnem drevju. "Saj prav tisto

pa sem rekla, da bi vas rada vrtnem drevju. "Saj prav tisto

pa sem rekla, da bi vas rada vrtnem drevju. "Saj prav tisto

pa sem rekla, da bi vas rada vrtnem drevju. "Saj prav tisto

pa sem rekla, da bi vas rada vrtnem drevju. "Saj prav tisto

pa sem rekla, da bi vas rada vrtnem drevju. "Saj prav tisto

pa sem rekla, da bi vas rada vrtnem drevju. "Saj prav tisto

pa sem rekla, da bi vas rada vrtnem drevju. "Saj prav tisto

pa sem rekla, da bi vas rada vrtnem drevju. "Saj prav tisto

pa sem rekla, da bi vas rada vrtnem drevju. "Saj prav tisto

pa sem rekla, da bi vas rada vrtnem drevju. "Saj prav tisto

pa sem rekla, da bi vas rada vrtnem drevju. "Saj prav tisto

pa sem rekla, da bi vas rada vrtnem drevju. "Saj prav tisto

pa sem rekla, da bi vas rada vrtnem drevju. "Saj prav tisto

pa sem rekla, da bi vas rada vrtnem drevju. "Saj prav tisto

pa sem rekla, da bi vas rada vrtnem drevju. "Saj prav tisto

pa sem rekla, da bi vas rada vrtnem drevju. "Saj prav tisto

pa sem rekla, da bi vas rada vrtnem drevju. "Saj prav tisto

pa sem rekla, da bi vas rada vrtnem drevju. "Saj prav tisto

pa sem rekla, da bi vas rada vrtnem drevju. "Saj prav tisto

pa sem rekla, da bi vas rada vrtnem drevju. "Saj prav tisto

pa sem rekla, da bi vas rada vrtnem drevju. "Saj prav tisto

pa sem rekla, da bi vas rada vrtnem drevju. "Saj prav tisto

pa sem rekla, da bi vas rada vrtnem drevju. "Saj prav tisto

pa sem rekla, da bi vas rada vrtnem drevju. "Saj prav tisto

pa sem rekla, da bi vas rada vrtnem drevju. "Saj prav tisto

pa sem rekla, da bi vas rada vrtnem drevju. "Saj prav tisto

pa sem rekla, da bi vas rada vrtnem drevju. "Saj prav tisto

pa sem rekla, da bi vas rada vrtnem drevju. "Saj prav tisto

pa sem rekla, da bi vas rada vrtnem drevju. "Saj prav tisto

pa sem rekla, da bi vas rada vrtnem drevju. "Saj prav tisto

pa sem rekla, da bi vas rada vrtnem drevju. "Saj prav tisto

pa sem rekla, da bi vas rada vrtnem drevju. "Saj prav tisto

pa sem rekla, da bi vas rada vrtnem drevju. "Saj prav tisto

pa sem rekla, da bi vas rada vrtnem drevju. "Saj prav tisto

pa sem rekla, da bi vas rada vrtnem drevju. "Saj prav tisto

pa sem rekla, da bi vas rada vrtnem drevju. "Saj prav tisto

pa sem rekla, da bi vas rada vrtnem drevju. "Saj prav tisto

pa sem rekla, da bi vas rada vrtnem drevju. "Saj prav tisto

pa sem rekla, da bi vas rada vrtnem drevju. "Saj prav tisto